

Buna Vestire

Sfânta Vecernie unită cu Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur

Luni dimineața, săptămâna a doua din Post, 25 martie 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo

se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumează. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cârmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

(Nu se pune Catismă, iar mutarea Sfințelor la Proscomidiar se va face de către preot în taină, în timpul Stihirilor. Este singurul caz în care Tipicul prevede a nu se pune Catismă la Liturgia Darurilor înainte-sfințite.)

"Doamne, strigat-am", glasul al 4-lea (glasul Stihirei zilei din Triod)

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile la „Doamne strigat-am...” , pe 11

Stihira zilei din Triod, glasul al 4-lea, însuși glasul

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău. *(Psalm 141: 7)*

Postul cel duhovnicesc să-l postim, să rupem toată încurcătura și să fugim de smintelile păcatului; să iertăm și fraților noștri datoriile, ca și nouă să se ierte greșelile noastre. Că așa vom putea striga: Să se îndrepteze rugăciunea noastră, ca tămâia înaintea Ta, Doamne.

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie. *(Psalm 141: 7)*

Postul cel duhovnicesc să-l postim, să rupem toată încurcătura și să fugim de smintelile păcatului; să iertăm și fraților noștri datoriile, ca și nouă să se ierte greșelile noastre. Că așa vom putea striga: Să se îndrepteze rugăciunea noastră, ca tămâia înaintea Ta, Doamne.

Stihirile Podobnice, din Triod, glasul al 8-lea, Podobie: Ce vă vom numi pe voi...

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu! *(Psalm 129: 1)*

Cui te-ai asemănat, o ticălosule suflete, lenevindu-te și nefăcând cele bune, ci primind pururea a petrece în rele? Judecata este lângă uși, căiește-te! Cu postul și cu rugăciunea curățește-te; și strigă Stăpânului tău: Greșit-am Ție, iartă-mă ca un îndurat și-mi dăruiește iertare de păcate.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. *(Psalm 129: 2)*

Cel ce ai noianul bunătății, noianurile cele rele ale păcatelor mele usucă-le, Hristoase, ca un Dumnezeu fără de păcat, și dă inimii mele umilință, oprind șuvoaiele nelegiurii. Ca să laud și să slăvesc milostivirea Ta cea nespusă, îndelung-Răbdătorule, făcătorule de bine al sufletelor noastre.

glasul al 8-lea, Podobie: În raiul cel din Eden...

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. *(Psalm 129: 3-4)*

Dumnezeule, Cel ce ne-ai adus pe noi și acum a săvârși mersul cinstului post, și ne-ai dăruit a intra în sfânta călătorie a săptămânii a doua; însuși, Doamne, învrednicește-ne să trecem lesne și spre cea viitoare; trupului și sufletului nostru bine făcându-le, și tărie dându-le. Ca, săvârșind drumul bărbătește, să ajungem toți cu bucurie la domneasca zi a Învierii Tale, și purtând cununi să Te lăudăm neîncetat.

Stihirile Praznicului Bunei Vestiri, din Minei, glasul al 4-lea, însuși glasul.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăduit-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

În luna a șasea, trimis a fost arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei: Bucură-te!, i-a binevestit că din ea va ieși Mântuitorul. Deci, primind cu credință închinarea lui, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci, Care ai binevoit a Te întrupa în chip de negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

Limba pe care nu a cunoscut-o, a auzit-o Născătoarea de Dumnezeu; că Arhanghelul i-a grăit cuvintele Bunei Vestiri. Deci, primind cu credință închinarea, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci. Pentru aceasta, și noi, bucurându-ne, strigăm Ție: Cel ce Te-ai întrupat dintr-însa fără schimbare, Dumnezeule, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Iată, chemarea din nou s-a arătat acum nouă: Dumnezeu, mai presus de cuvânt, Se unește cu oamenii; prin glasul Arhanghelului înșelăciunea se nimicește. Că Fecioara primește bucuria; cele pământești s-au transformat în cer; lumea s-a dezlegat de blestemul cei dintâi. Să se veselească zidirea și cu glasuri de bucurie să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne, slavă Ție!

Stihirile Sf. Arhanghel Gavriil, din Minei, glasul 1, Podobie: Prealăudaților Mucenici...

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Preamarele Gavriil, mintea cea preaîndumnezeită, cea luminoasă și cerească, cel ce împreună cu cetele cele de sus privește și vede Lumina cea în trei sori, venind, a binevestit Fecioarei taina cea înfricoșătoare și se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Taina cea mare, care mai înainte era necunoscută îngerilor și din veci ascunsă, ție singur ți se încredințează, Gavriile, și pe aceasta, venind în Nazaret, ai avut îndrăzneală să o spui celei singure Curate; împreună cu aceasta, roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Stih: Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc. *(Psalm 103: 5)*

Cel ce pururea ești plin de lumină și faci voia și îplinești poruncile Atotțiitorului, voievodule al îngerilor, Gavriile, preaaesule, păzește pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, rugându-te pururea să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Praznicului, glasul al 6-lea

Trimis a fost din cer Gavriil arhanghelul, să binevestească Fecioarei zămislirea. Și, venind în Nazaret, cugeta în sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioara va să se nască? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pânțele de fecioară încapă. Spre Care cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela numai prin cuvânt a Se întrupa din ea a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te, Curată Fecioară! Bucură-te, Mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te, Maica Vieții! Binecuvântat este Rodul pântecelui tău! *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul *(cu cădelnița, fără Evanghelie)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul *(de Luni seara; din Triod, Marți, Săptămâna a doua din Post)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Primul Prochimen

Strana: cântă, pe glasul 1 (Psalm 23: 8, 1)

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războaie.

Stih: Al Domnului este pământul și plinirea lui.

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războaie.

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războaie.

Paremia întâi (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(3: 21 – 4: 7)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Apoi a făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii lui îmbrăcăminte de piele și i-a îmbrăcat. Și a zis Domnul Dumnezeu: „Iată Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul. Și acum nu cumva să-și întindă mâna și să ia roade din pomul vieții, să mănânce și să trăiască în veci!” De aceea l-a scos Domnul Dumnezeu din grădina cea din Eden, ca să lucreze pământul, din care fusese luat. Și, izgonind pe Adam, l-a așezat în preajma grădinii celei din Eden și a pus heruvimi și sabie de flacără vâlvâitoare, să păzească drumul către pomul vieții. După aceea a cunoscut Adam pe Eva, femeia sa, și ea, zămisbind, a născut pe Cain și a zis: „Am dobândit om de la Dumnezeu”. Apoi a mai născut pe Abel, fratele lui Cain. Abel a fost păstor de oi, iar Cain lucrător de pământ. Dar după un timp, Cain a adus jertfă lui Dumnezeu din roadele pământului. Și a adus și Abel din cele întâi-născute ale oilor sale și din grăsimea lor. Și a căutat Domnul spre Abel și spre darurile lui, iar spre Cain și spre darurile lui n-a căutat. Și s-a întristat Cain tare și fața lui era posomorită. Atunci a zis Domnul Dumnezeu către Cain: „Pentru ce te-ai întristat și pentru ce s-a posomorât fața ta? Când faci bine, oare nu-ți este fața senină? Iar de nu faci bine, păcatul bate la ușă și caută să te târască, dar tu biruiește-!” (se încheie melodios)

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Al doilea Prochimen

Strana: cântă, pe glasul al 6-lea (Psalm 4: 17, 1)

Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu.

Stih: Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu.

Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu.

Paremia a doua (din Triod)

Strana: Porunciți!

Preotul (făcând cruce cu sfeșnicul și cădelnița, din fața Sfintelor Uși, întâi spre răsărit, zice):

Înțelepciune, drepti! (apoi spre apus, către credincioși, venind între Ușile Împărătești, zice):

Lumina lui Hristos luminează tuturor!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(3: 34 - 4: 22)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Domnul se împotrivește celor mândri, iar celor smeriți le dă har. Cei înțelepți vor moșteni mărirea, iar cei nebuni vor avea parte de ocară. Ascultați fiilor, învățătura tatălui, și luați aminte să cunoașteți buna chibzuială, căci eu vă dau învățatură bună: Nu părăsiți povața mea. Căci și eu am fost fecior la tatăl meu, singur, și cu duioșie iubit de mama mea și el mă învăța și-mi zicea: „Inima ta să păstreze cuvintele inimii mele, păzește poruncile mele și vei fi viu. Adună înțelepciune, dobândește pricepere! Nu te uita și nu te depărta de la cuvintele gurii mele! Nu o lepăda și ea te va păzi; iubește-o și ea va sta de veghe. Iată începutul înțelepciunii: Agonisește înțelepciunea și cu prețul a tot ce ai, capătă priceperea. Prețuiește-o mult și ea te va înălța; ea te va ridica în slăvi dacă o vei îmbrățișa. Ea va pune cunună de daruri pe capul tău și te va împodobi cu diademă de mare cinste. Ascultă, fiul meu, și primește cuvintele mele și anii vieții tale se vor înmulți. Eu te voi învăța calea înțelepciunii și te voi purta pe căile dreptății. Când vei merge, pașii tăi nu vor șovăi și, chiar de vei alerga, nu te vei poticni. Ține cu tărie învățătura și nu o părăsi, păzește-o căci ea este viața ta. Nu apuca pe calea celor fără de lege, și nu păși pe drumul celor răi. Ocolește-o și nu merge pe ea, treci pe alături și du-te mai departe; căci ei nu dorm până nu făptuiesc rău și nu-i mai prinde somnul până nu fac pe cineva să cadă. Căci ei se hrănesc din pâinea agonisită prin fărădelege și beau vin dobândit prin asuprire. Calea dreptilor e ca zarea dimineții ce se mărește mereu până se face ziua mare; iar calea celor fără de lege e ca întunericul și ei

nici nu bănuiesc de ce se pot împiedica. Fiul meu, la aminte la graiurile mele; la povețele mele pleacă-ți urechea ta! Nu le scăpa din ochi, păstrează-le înlăuntrul inimii tale, căci ele sunt viață pentru cei ce le pun în faptă și doctorie pentru tot trupul omenesc.” *(se încheie melodios)*

Paremiile Praznicului Bunei Vestiri *(Minei, 25 martie, de la Liturghie)*

Paremia întâi *(din Minei)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(3: 1-8)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui Dumnezeu, la Horeb; iar acolo i s-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: „Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește“. Iar dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el Domnul din rug și a zis: «Moise! Moise!». Și el a răspuns: „Iată-mă, Doamne!“ Și Domnul a zis: «Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!» Apoi i-a zis iarăși: «Eu sunt Dumnezeu tatălui tău, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov!» Și și-a acoperit Moise fața sa, că se temea să privească pe Dumnezeu. Zis-a Domnul către Moise: «Am văzut necazul poporului Meu în Egipt și strigarea lui de sub apăsători am auzit și durerea lui o știu. M-am pogorât dar să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-un pământ roditor și larg, în țara unde curge miere și lapte, în ținutul Canaaneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ghergheseilor, al Heveilor și al Iebuseilor.» *(se încheie melodios)*

Paremia a doua *(din Minei)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(8: 22-30)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Domnul m-a zidit la începutul lucrărilor Lui; înainte de lucrările Lui cele mai de demult. Eu am fost din veac întemeiată de la început, înainte de a se fi făcut pământul. Nu era adâncul atunci când am fost născută, nici chiar izvoare încărcate cu apă. Înainte de a fi fost întemeiați munții și înaintea văilor, eu am luat ființă. Când încă nu era făcut pământul, nici câmpiile, nici cel dintâi fir de praf din lume. Când El a întemeiat cerurile, eu eram acolo; când El a tras bolta cerului peste fața adâncului, când a întărit norii sus și izvoarele adâncului curgeau din belșug, când El a pus hotar mării, ca apele să nu mai treacă peste țărmuri și când El a așezat temeliile pământului, atunci eu eram ca un copil mic alături de El, veselindu-mă în fiecare zi și desfătându-mă fără încetare în fața Lui. *(se încheie lung, melodios)*

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

**Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.**

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

*Și se continuă cu **Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur.***

Prochimenul, Apostolul, Evanghelia Praznicului

Axionul la Praznicul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea:

Stih: **B**inevestește, pământule, bucurie mare, lăudați ceruri slava lui Dumnezeu.

Ca de un chivot însuflețit al lui Dumnezeu, nicidecum să nu se atingă mâna necredincioșilor; dar buzele credincioșilor, fără tăcere, glasul Îngerului cântând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Chinonicul la Praznicul Bunei Vestiri: **A**les-a Domnul Sionul și l-a primit ca moștenire Lui. Aliluia, Aliluia, Aliluia.